

Sygn. akt XXIII Gz 155/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący: SSO Renata Puchalska

Sędziowie: SO Andrzej Kubica

SO Anna Gałas (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 marca 2017 r.
w W.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę/ w przedmiocie zabezpieczenia
na skutek zażalenia kuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie
z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt: XVI GC 1783/15
postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Gałas SSO Renata Puchalska SSO Andrzej Kubica

Sygn. akt: XXIII Gz 155/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 18 lipca 2016 r., przed wydaniem zaskarżonego postanowienia ustanowił dla pozwanej spółki, która nie ma organu powołanego do jej reprezentowania, kuratora procesowego celem reprezentowania pozwanego w postępowaniu zabezpieczającym.

Postanowieniem z dnia 20 września 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie o zapłatę, zabezpieczył roszczenie powoda poprzez zajęcie rachunku bankowego pozwanej spółki do kwoty 38.849,38 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie. Zarówno bowiem z twierdzeń, jak i z załączonych dowodów wynika, że prawdopodobnym jest, że kwota dochodzona w niniejszej sprawie jest należna powodowi i wynika ze stosunku zobowiązaniowego łączącego go z obowiązanym, a strony prowadziły rozmowy ugodowe odnośnie dochodzonej należności, choć do ugody nie doszło. W ocenie Sądu Rejonowego wnioskodawca uprawdopodobnił też interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Sąd wskazał, że wysoce prawdopodobnym jest, że rezygnacja jedyne go członka zarządu pozwanego, będącego też współnikiem ma na celu udaremnienie powodowi wyegzekwowanie należności. Z przedłożonych przez powoda dowodów, stanowiska powoda i stanowiska pozwanego wynika natomiast, że wyłącznie kłopoty finansowe pozwanego uniemożliwiły zawarcie ugody pozasądowej między stronami, które prowadziły negocjacje jeszcze przed procesem. Sąd Rejonowy wskazał też, że pozwany sam przyznał, że sytuacja

finansowa spółka nie jest najlepsza, co oznacza, że brak zabezpieczenia na obecnym etapie postępowania, uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania.

Zażalenie na postanowienie z dnia 20 września 2016 r. wywiódł kurator procesowy, zaskarżając postanowienie w całości. Kurator wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenie na rzecz kuratora wynagrodzenia za dokonane czynności.

W uzasadnieniu zażalenia kurator podniósł, że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego powód nie uprawdopodobnił swojego roszczenia, ponieważ rozmowy ugodowe dotyczyły znacznie niższej kwoty niż suma zabezpieczenia. Nadto według skarżącego pozwana spółka nie prowadzi działalności z uwagi na trudności wewnątrzorganizacyjne. Natomiast rezygnacja z funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki nie może być sama w sobie okolicznością uzasadniającą zabezpieczenie, gdy powód dysponuje innymi środkami prawnymi umożliwiającymi podjęcie zawieszzonego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadnie i podlegało oddaleniu.

Skarżący, nie artykułuje konkretnych zarzutów odnośnie do zaskarżonego orzeczenia. W istocie treść zażalenia, to ogólna polemika ze stanowiskiem powoda lub Sądu Rejonowego bez podania związku ze skarżonym orzeczeniem. Skarżący w zażaleniu odwołuje się ogólnie do kwestii „uprawdopodobnienia roszczenia” oraz „interesu prawnego” w udzieleniu zabezpieczenia, czyli ustawowych przesłanek zabezpieczenia. To z kolei umożliwia instancyjną weryfikację zapadłego orzeczenia w zakresie oceny zgodnego z prawem zastosowania art. 730 k.p.c. oraz art. 730¹ k.p.c.

W ocenie Sądu Okręgowego, to w świetle tak zaprezentowanego stanowiska skarżącego ocena dowodów i twierdzeń powoda, którą przeprowadził Sąd Rejonowy nie budzi zastrzeżeń. W myśl art. 730 i nast. k.p.c, celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c, zgodnie z którym udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego słusznie Sąd Rejonowy uznał, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie. Za wystarczające w tym zakresie należy uznać już dokumenty dotyczące zleceń spedycyjnych i faktur VAT za świadczenia w tym zakresie realizowane przez powoda na rzecz pozwanej spółki oraz dowody świadczące o rozmowach ugodowych odnośnie należności za te usług, w szczególności korespondencja mailowa stron. Z tychże dowodów, w zestawieniu z twierdzeniami stron można bez wątpliwości wysnuć wniosek, że roszczenie, którego ochrony domaga się powód jest co najmniej prawdopodobne. Logice tego wyводу skarżący nawet nie usiłował zaprzeczyć. Wskazanie w zażaleniu na to, że rozmowy ugodowe dotyczyły znacznie niższej kwoty niż suma zabezpieczenia nie zmienia powyższego wyводу, z reszta nie ma oparcia w dowodach w sprawie oraz doświadczeniu życiowym. Otóż, strony sporu z reguły ustępują sobie jeśli chodzi o wzajemne należności i w tym wypadku być może powód był gotów zgodzić się na należność w niższej kwocie niż uzgodniona. Jednak to nie od powoda wyszła propozycja zapłaty 15.000 zł lecz od pozwanego, a powód propozycji tej nie przyjął. Natomiast korespondencja mailowa wskazuje na to, że przedstawiciele pozwanej spółki nie kwestionowali należności powoda z konkretnie opisanych 7 faktur VAT. Co więcej w imieniu pozwanego wskazywano, że pozwana spółka ma kłopoty finansowe i powinna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, a gdyby powód umorzył 50% swoich należności wobec pozwanego, to może byłoby wstrzymane zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości. Pozwany jednak nawet takiego wniosku nie złożył. Pozwany przed procesem, w odpowiedzi na

zapytanie powoda odnośnie do „przeterminowanych faktur” odpowiedział po prostu, że nie ma pieniędzy na spłatę zobowiązań, zaś w procesie na argumenty i dowody przedstawione przez powoda nie podnosił merytorycznych zarzutów dotyczących roszczenia, poprzestając tylko na zarzucie, że faktury nie mogą być dowodem zobowiązania. To wszystko sprawia, że zarzuty zażalenia odnośnie do braku uprawdopodobnienia roszczenia są całkowicie chybione.

Kolejną przesłanką, którą musi ocenić sąd orzekający w sprawie zabezpieczenia roszczenia jest interes prawny. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje tylko wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub znacznie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub osiągnięcie celu postępowania. Zgodnie z powyższym, Sąd Okręgowy za prawidłowe uznał stanowisko Sądu Rejonowego, że sytuacja finansowa pozwanej spółki nie jest dobra, co z kolei potwierdza tezę, że brak zabezpieczenia na obecnym etapie postępowania, przy uwzględnieniu okoliczności, że nie wiadomo kiedy w spółce zostaną powołane organy, co najmniej znacznie utrudni osiągnięcie celu postępowania. W zażaleniu trudno doszukać się podważania tej oceny i wniosków. Skarżący nawet nie zaprzeczył, że pozwana spółka jest w złej kondycji finansowej, co więcej przyznał, że spółka nie prowadzi działalności z uwagi na trudności organizacyjne. W ocenie Sądu Okręgowego, w istocie wspólnicy pozwanej spółki nie podejmują żadnych działań w związku z realiami gospodarczego funkcjonowania spółki w obrocie, już to w celu zmian w organie zarządzającym, już to w celu ewentualnego rozważenia dalszego funkcjonowania spółki, w szczególności rozwiązania i otwarcia likwidacji oraz powołania likwidatorów (byliby też uprawnieni do reprezentacji spółki). Innymi słowy po stronie pozwanej spółki brak jakichkolwiek działań, które zmierzałyby do uregulowania własnych spraw, w tym ewentualnych zobowiązań wobec osób trzecich, kontrahentów, pracowników, stron postępowań sądowych itd. Takie zachowanie nie może zasługiwać na ochronę sądową.

Wobec przytoczonych okoliczności Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

Jednocześnie wskazać należy, że powyższe ustalenia o zasadności udzielenia zabezpieczenia nie przesądzają o tym, czy powództwo jest zasadne. Prawdziwość i zasadność twierdzeń powoda oraz ostateczna ocena prawna sprawy zostanie bowiem rozstrzygnięta przez Sąd w orzeczeniu kończącym

postępowanie w sprawie, wydanym po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Wobec braku usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSO Anna Gałas SSO Renata Puchalska SSO Andrzej Kubica